

ความอัศจรรย์ของวิชาธรรมกาย

เรื่องราวความอัศจรรย์ของวิชาธรรมกาย ทั้งที่มีหลักฐานบันทึกไว้และที่เล่าขานสืบต่อกันมามีอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่สามารถนำมากล่าวได้ครบถ้วน ในที่นี่จะขอยกตัวอย่างเฉพาะที่มีหลักฐานบันทึกไว้เพียงบางเรื่องเท่านั้น

พระของขวัญ

หลวงปู่ท่านได้สร้างพระผงมอเบเป็นของขวัญแก่ผู้มาทำบุญสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม ไครบริจาค ๒๕ บาทขึ้นไปจะได้พระ ๑ องค์ แม้บริจาคเป็นพันเป็นหมื่นก็ได้คนละ ๑ องค์เท่านั้น พระของขวัญวัดปากน้ำมีชื่อเสียงโด่งดังมากในเรื่องของความศักดิ์สิทธิ์มาจนกระทั่งปัจจุบัน ผู้รับพระของขวัญไปแขวนประจำตัวต่างก็พบกับความศักดิ์สิทธิ์และอภินิหารต่างๆ นานา บางคนรับพระของขวัญไปแล้วก็ถูกลอตเตอรี่ บางคนทำมาค้าขึ้นร่ำรวยจนตัวเองก็แปลกใจ บางคนประสบอุบัติเหตุร้ายแรง คนอื่นๆ เสียชีวิตหมด มีแต่ผู้ที่แขวนพระของขวัญเท่านั้นที่รอดมาได้อย่างอัศจรรย์ นอกจากนี้ทหารไทยที่ไปรบที่ประเทศเกาหลีมักจะพา

กันมารับพระของขวัญและให้หลวงปู่เป่ากระหม่อมให้

นายกูล ผ่องสุวรรณ ไวยาวัจกรวัดปากน้ำ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “...ในตอนเย็นๆ ข้าพเจ้ามักจะนั่งอยู่กับหลวงปู่ ทหารที่จะไปสงคราม เกาหลีจะสละพายเป็นมารับพระของขวัญแทบทุกวัน หลวงปู่ท่านประสิทธิ์ประสาทแล้ว ท่านก็จะบอกว่า **ไม่เป็นไรแล้ว กลับบ้านได้** คือหมายถึง ไม่ตาย ...บางรายเขียนจดหมายมาเล่าถึงความศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ของพระของขวัญที่เขาประสบ เช่น เขาเล่าว่า ขนาดออกไปทำการยิงเผาชนกันแทบไม่เว้นแต่ละวันก็รอด มีชัยมาได้ทุกครั้ง...”

(จาก **บุคคลยุคต้นวิชา ๓**)

เมื่อหนังสือพิมพ์ลงเรื่องอภินิหารของพระของขวัญ กิตติศัพท์ก็ยิ่งขจรขยายไปทั่ว มหาชนหลังไหลมารับพระกันมากมายราวกับที่วัดมิ่งจานมหรสพ พระรุ่นแรกที่สร้างขึ้นมาถึง ๘๔,๐๐๐ องค์เท่ากับจำนวนพระธรรมชั้นตรี หมดไปอย่างรวดเร็ว หลวงปู่จึงสร้างอีก ๒ รุ่นๆ ละ ๘๔,๐๐๐ องค์ ซึ่งก็แจกหมดไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน

ไปนรกสวรรค์

เรื่องนี้พระทิพย์ปริญา (รูป กลัมพสุต) ปริยญา ๖ ประโยค อดีตผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ได้บันทึกไว้เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ว่า ท่านมีโอกาสได้พบกับหลวงจบกระบวนยุทธ หลวงจบฯ เล่าให้ฟังว่า

ท่านกับภรรยาไปขอให้หลวงปู่พาไปพบพ่อตาที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว หลวงปู่สั่งให้แม่ชีมานั่งสมาธิ ต่อมาแม่ชีลืมตาขึ้นและบอกว่าตนมาจากชั้นยามา หลวงปู่ถามว่า ทำบุญอะไรจึงได้ขึ้นสวรรค์ แม่ชีตอบว่าสร้างโบสถ์หลวงจบบา ชักตะลึงเพราะพ่อตาได้สร้างโบสถ์ไว้จริงๆ หลวงปู่ชักต่อไปอีกว่ามีลูกกี่คน แม่ชีตอบถูกหมดทั้งลูกหญิงลูกชาย หลวงปู่ชี้ไปทางหลวงจบบาแล้วถามว่า นี่ใคร แม่ชีพูดว่า นี่ยายแหม่ไซ้ไหม นี่นางเครือ ไซ้ไหม ทั้งคู่รับว่า ไซ้ ในที่สุดทั้งหลวงจบบา และภรรยาก็ร้องไห้โหยเพราะคิดถึงบิดา ความจริงแม่ชีไม่รู้จักชื่อเดิมของหลวงจบบา หลวงปู่ก็ไม่รู้จัก นำแปลกที่พูดถูก

(จาก ตามรอยธรรมกาย)

เห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยตาเนื้อ

เรื่องนี้มีอยู่ในบันทึกของพระทิพย์ปริญาเช่นกัน ท่านบันทึกไว้ว่า “...เมื่อวันวิสาขบูชานี้มีคนโงะกันมากกว่า เวลาเวียนเทียนที่วัดปากน้ำมีคนเห็นเป็นรูปพระปฏิมากรลอยอยู่ ...”

แม่ชีทวีพร เลียบประเสริฐ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กล่าวไว้ในหนังสือบุคคลยุคตันวิซชาว่า “...วัดปากน้ำสมัยหลวงพ่от่านมีชีวิตอยู่ มีเรื่องอัศจรรย์เกิดขึ้นเยอะมาก มีคนเห็นพระพุทธรเจ้าลอยอยู่บนฟ้า มีมาให้เห็นหลายองค์ ดูไปดูไป ก็เลือนหายไป มีเหตุการณ์ประหลาด มีเสียงน้ำไหล แล้วก็ได้ยินเสียงสวด...”

สำหรับเรื่องนี้หลวงปู่ท่านเคยกล่าวไว้ว่า “ธรรมกายนี้วัดปากน้ำ

ได้ค้นพบตัวจริงแล้ว จะไปนรกได้ ไปสวรรค์ได้ ไปนิพพานได้ อารธนา
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่อยู่ในพระนิพพานมาให้มนุษย์เห็นที่วัดปากน้ำนี้
มากมาย ในวันมาฆบูชา และวิสาขบูชา ให้ปรากฏเห็นจริงจกกันอย่างนั้น”

(จาก ตามรอยธรรมกาย)

ยิ่งกว่าตาเห็น

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปุ่น ปุณณสิริมหาเถระ) สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๗ หรือที่เรียกกันว่า “สมเด็จพระปา” ทรงบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับหลวงปู่ไว้ สรุปใจความได้ว่า

ครั้งหนึ่งท่านมาฉันเพลที่วัดปากน้ำ วันนั้นมีพ่อค้าคนหนึ่งถามหลวงปู่ต่อหน้าคนจำนวนมากว่า “วันนี้จะมีผู้บริจาคสร้างกุฏิเพื่อเจริญพระกัมมัฏฐานบ้างไหม ขอรับ” ขณะนั้นสมเด็จพระปารู้สึกโกรธผู้ถามและหนักใจแทนหลวงปู่มาก แต่หลวงปู่ยิ้มแย้มหลับตาลึก ๕ นาทีแล้วตอบว่า “มี” ผู้ถามยังได้ถามย่ำว่า ก็หลัง หลวงปู่ตอบว่า “๒-๓ หลัง” สมเด็จพระปาท่านคิดว่า ทำไมหลวงปู่ถึงได้ตอบคำถามแบบหมิ่นเหม่ต่ออันตรายเช่นนั้น ถ้าไม่มีใครมาบริจาคจะทำอย่างไร ต่อมาก็มีอุบาสก อุบาสิกา กลุ่มหนึ่งมากราบหลวงปู่และบอกว่า ศรัทธาจะสร้างกุฏิเล็กๆ ลึก ๒-๓ หลัง ผู้ถามเห็นเหตุการณ์จึงกระโดดเข้าไปกราบที่ตักหลวงปู่แล้วพูดว่า “ยิ่งกว่าตาเห็น” สมเด็จพระปาดิใจจนเหงื่อแตกที่ความจริงมากู้เกียรติหลวงปู่เอาไว้ได้ สมเด็จพระปาท่านยังได้ไปสนทนาสอบถามผู้บริจาคดูว่า นัดกับหลวงปู่ไว้หรือเปล่า ได้ความว่า พวกเขาเดินมาเห็นกุฏิเล็กๆ สวยดี อยากจะสร้างบ้าง

จึงปรึกษากับพวกพ้องที่เพิ่งมาพบกันในวันนี้ถวายปัจจัยให้หลวงปู่เพื่อจัดการสร้างต่อไป

(จาก สมเด็จพระเจ้าเล้าเรื่องหลวงพ่อดปากน้ำ)

จะได้เป็นใหญ่ในหมู่สงฆ์

หลวงปู่เคยพยากรณ์สมเด็จพระเจ้า เมื่อครั้งที่ท่านยังดำรงสมณศักดิ์ที่พระธรรมดิลกฯ จะได้เป็นใหญ่ในหมู่สงฆ์ แต่ไม่มีใครเชื่อ เพราะมีพระมหาเถระรูปอื่นที่ควรจะได้เป็นพระสังฆราชก่อนท่านตามลำดับสมณศักดิ์ แต่ใน พ.ศ. ๒๕๑๕ หลังจากที่หลวงปู่มรณภาพไปแล้ว ๑๓ ปี สมเด็จพระเจ้าก็ได้เป็นพระสังฆราชจริงๆ คำพยากรณ์ของหลวงปู่แม่นยำไม่ผิดเพี้ยน

เมื่อสมเด็จพระเจ้าเสด็จมาถวายเครื่องสักการบูชาแด่หลวงปู่ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ท่านได้ประทานพระโอวาทว่า “ที่มาวันนี้ก็เพื่อจะมาถวายสักการะหลวงพ่อด ด้วยความตั้งใจของหลวงพ่อดได้เคยพูดไว้อย่างไร และความตั้งใจของหลวงพ่อนั้นก็ปรากฏตามที่หลวงพ่อดได้พยากรณ์ ซึ่งขณะนี้ก็ได้เป็นพระผู้ใหญ่สูงสุดในคณะสงฆ์สมความปรารถนาของหลวงพ่อดแล้ว จึงได้นำสักการะมาถวายหลวงพ่อดเป็นกรณีพิเศษแปลกกว่าปีก่อนๆ นั้น”

(จาก สมเด็จพระเจ้าเล้าเรื่องหลวงพ่อดปากน้ำ)

นอกจากพยากรณ์สมเด็จพระเจ้าแล้ว หลวงปู่ท่านยังพยากรณ์สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (ช่วง วรปุณโย) เจ้าอาวาสวัดปากน้ำองค์ปัจจุบัน

ในสมัยที่ท่านเป็นสามเณรว่า “องค์นี้แหละจะได้เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ
องค์ต่อไป”

เมื่อครั้งที่กุฏิของหลวงปู่เก่าและทรุดโทรมมาก คณะศิษย์ได้รวม
ทุนกันสร้างกุฏิใหม่ถวายท่าน คือ ตึกมงคลจันทสร ท่านมักจะออกมาดู
การก่อสร้างเสมอๆ และพูดว่า “ตึกหลังนี้สร้างให้ช่วงเขาอยู่” ในเวลา
ต่อมาตึกหลังนี้ก็เป็นที่กุฏิของสมเด็จพระมหาธีรราชมิ่งคลาจารย์ เจ้าอาวาส
วัดปากน้ำองค์ปัจจุบันจริงๆ

บุญทิพย์ ตาทิพย์

นายสมจิตร ฉ่ำรัศมี อดีตสามเณรวัดปากน้ำเล่าว่า เมื่อครั้งเป็น
สามเณรอยู่ที่วัดปากน้ำ เคยได้ยินหลวงปู่พูดว่า “ต่อไปยุคเอ็ง จะได้เห็น
ปราสาท ๓ ฤดู หม้อดินต่อไปจะไม่ต้องหุง มีหม้อทิพย์ มีหูทิพย์ ตาทิพย์”
แต่นายสมจิตรหัวเราะเพราะไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ ต่อมาในปัจจุบันนี้มี
คอนโดฯ ติดแอร์จะทำให้ร้อนก็ได้ หนาวก็ได้ มีหม้อหุงข้าวเปิดป๊อปติดปั๊บ
มีโทรทัศน์อยากจะดูอะไรก็เปิดดูได้ ถ้ายทอดสดก็มี เหมือนมีตาทิพย์ ส่วน
หูทิพย์ที่ท่านว่าก็คือ โทรศัพท์ ที่ช่วยให้คนที่อยู่ห่างไกลกันติดต่อพูดคุยกันได้
(จาก **ที่ระลึกงานมฤตดา ฉลองพัชยศ พระครูสัญญาบัตรชั้นโท พระครู
มงคลพัฒนคุณ เจ้าอาวาสวัดโบสถ์บน**)

รักษาโรค

นอกจากเรื่องความมหัศจรรย์ต่างๆ แล้ว หลวงปู่ท่านยังใช้วิชา

ธรรมกายรักษาโรค ท่านทดลองให้เห็นว่าวิชาธรรมกายเป็นที่พึ่งของมนุษย์ได้จริงๆ โดยนำผู้ป่วยหนัก ๒ คน คนหนึ่งเป็นโรคเรื้อน อีกคนเป็นวัณโรค ท่านให้ ๒ คนนี้นั่งสมาธิ แล้วท่านช่วยแก้โรคให้ด้วยวิชาธรรมกาย จนผู้ป่วยหายจากโรคร้าย และยังเข้าถึงธรรมกายอีกด้วย

ผู้ป่วยที่มาให้ท่านรักษาจะต้องเขียนอาการโรค ชื่อ ที่อยู่ อายุ วัน เดือน ปีเกิด ใส่ไว้ในกล่อง จากนั้นท่านก็สั่งให้ผู้ที่ได้ธรรมกายช่วยกันแก้โรคให้ คนที่มารักษาต้องนั่งสมาธิด้วย เพื่อให้กระแสจิตเชื่อมถึงกัน จึงจะได้ผล ผู้ป่วยที่หายก็มาก ที่บรรเทาเพียงครึ่งคราวก็มี หลวงปู่ท่านบอกว่า ไม่หายก็ไม่ใช่ไร อย่างน้อยคนเจ็บก็มีโอกาสรู้จักวิธีปฏิบัติธรรม กิตติศัพท์เรื่องหลวงปู่สามารถรักษาโรคหาย แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีคนสนใจวิชาธรรมกายและเดินทางมาขอพึ่งบารมีท่านมากขึ้นเรื่อยๆ

ผู้มาพึ่งบารมีหลวงปู่มีตั้งแต่เรื่องเกิดจนถึงเรื่องตาย เช่น ใครยังไม่มียศก็มาขอให้ท่านช่วยใช้วิชาธรรมกายเลือกคนดีๆ มาเกิด ใครมีลูกหลานไข้โรคก็มาขอให้ท่านช่วย ลูกหลานไม่ฉลาดก็มาขอบารมีให้ช่วย ใครมีญาติตายก็มาขอให้ดูว่าไปอยู่ที่ไหน จะต้องทำบุญอะไรให้จึงจะสมควร

หลวงปู่ท่านเมตตาช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากโดยไม่เลือกหน้าและไม่หวังสิ่งตอบแทน ท่านสอนให้ผู้ที่ได้วิชาธรรมกายช่วยเหลือคนโดยไม่หวังลาภสักการะ ท่านถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้ธรรมกายทุกคนต้องช่วยแก้ไขความทุกข์ยากเดือดร้อนของคนที่มาหา ให้ต้อนรับด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส และไม่ให้เห็นอาการเบื่อหน่าย